

Ἐκ τοῦ ἐλαστικοῦ κόμμεως καὶ ἰδίως τοῦ τεθειομένου, κατασκευάζουσιν, ἐκτὸς ἐκείνων, ἅτινα ἤδη ἠριθμήσαμεν ταινίας δι' ὧν κρεμῶσι τὰς κλίνας τῶν ἀσθενῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις, κυλίνδρους διὰ τὰ πιεστήρια, ἐλατήρια, κεφαλὰς πλαγγόνων, πρόσωπα ζώων, κτένας, ἀκτηρίδας, διόπτρας, ὄργανα μουσικᾶ κτλ.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΙΝΑ ΤΟΥ Π. ΣΥΡΟΥ. (α).

Τὸ πρῶτον τοῦ ἀνθρώπου προτέρημα εἶναι νὰ γνωρίζῃ νὰ σιωπᾷ ἐν καιρῷ

Ὅστις ναυαγήσῃ δευτέραν φορὰν δὲν πρέπει νὰ αἰτιᾶται τὸν Ποσειδῶνα.

Συγχώρει πάντοτε τοὺς ἄλλους ποτὲ ἑαυτόν.

Μὴ ἀπαιτῆς νὰ ὑποφέρωσιν οἱ ἄλλοι ὅ,τι σὺ δὲν δύνασαι νὰ ὑποφέρῃς.

Ὅταν ἀποδώσῃς ἐκδούλευσιν εἰς τίμιον ἄνθρωπον, ὑποχρεοῖς ὅλον τὸν κόσμον.

Εἶναι κακὸς, ὅστις δὲν εἶναι καλὸς εἰμὴ δι' ἑαυτόν.

Εἷς ἀχάριστος ἐπιφέρει ζημίαν εἰς ὅλους τοὺς δυστυχεῖς.

Ὑπόφερε μετὰ καρτερίας ἐν ἀναγκαῖον κακόν.

Ἡ λήθη εἶναι τὸ ἱατρικόν τῆς ὑβρεως.

Ἡ ὑπομονὴ εἶναι τὸ ἱατρικόν ὄλων τῶν κακῶν.

Κέρδος, τὸ ὁποῖον βλάπτει τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἀληθὴς ζημία.

Ὅστις ἀπώλεσε τὴν ἐμπιστοσύνην δὲν ἔχει τι ἄλλο νὰ ἀπολέσῃ.

Διπλασιάζει τὸ σφάλμα του, ὅστις δὲν γνωρίζει νὰ ἐρυθριᾷ.

Τὸ καλῆτερον πράγμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ πράξῃ ὁ φιλάργυρος εἶναι νὰ ἀποθάνῃ.

ΑΛΛΑ. . . .

Ὁ τύραννος οὗτος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ὁ κατὰ τῶν ιδεῶν καὶ δοξασιῶν μας ἀσπίδα Μεδούσης προτείνων οὗτος δαίμων, ὁ Κερβέρου κεφαλὴν ἀνυψῶν κατὰ τῶν ἐπιθυμιῶν μας, τὸ Ἄλλὰ αὐτό! . . . θὰ τῷ ἐγραφον, λέγει ὁ εἷς, τὴν ιδεάν μου εὐχαρίστως . . . ἀλλά! . . . θὰ τῷ παρεῖχον τὴν θέσιν ταύτην, λέγει ὁ ἄλλος, καὶ εἰμὶ βέβαιος ὅτι ἤθελε προαχθῇ, ἀλλά! . . . θὰ τὴν ἐνυμφεύομην μετὰ χαρᾶς, σέπτεται ὁ τρίτος . . . ἀλλά! . . .

Τὸ κεφάλαιον τοῦ Ἄλλὰ, κατέχει τὰ τρία τέταρτα τῆς βίβλου τῆς εἰμαρμένης, καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς συνδιαλέξεώς μας. Ὁ νέος οὗτος εἶναι τίμιος, ἔχει πνεῦμα . . . ἀλλά! . . . δὲν ἔχει τρόπον· ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι τόσο ἐὺδία καὶ τερπνὴ, ἀλλά! . . . ἔχει ὀλίγον ἄνεμον. Ἡ νεᾶνις ἐκείνη προσελκύει τὸ βλέμμα ἐνὸς ἐκάστου, καὶ πραγματικῶς εἶναι σπανίας ὠραιότητος, ἀλλά! . . . εἶναι ὑπερήφανος.

(α) Publius Syrus, μιμικὸς ποιητής, ἐγεννήθη εἰς Συρίαν καὶ ἦλθε δούλος εἰς Ῥώμην. Ὁ Κύριός του εὐχαριστήβεις ἐκ τῆς φυσιογνωμίας του καὶ τοῦ πνεύματός του ἐφρόντισε περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεώς αὐτοῦ καὶ τὸν ἡλευθέρωσεν. Οὗτος ἔζη τὴν τελευταίαν ἑκατονταετηρίδα Π. Χ.